

متن پرسش

با سلام: احتراماً پیرو فرمایش شما مبنی بر مدارا کردن با خانواده بخصوص همسر ابهامی برای اینجانب پیش آمده و آن این است که آیا باید مسائل مربوط به سیر و سلوکی مثل نماز شب، بیداری بین الطلوعین، گوش ندادن به آهنگ و ... را انجام داد و در مقابل با طعنه ها یا مخالفت ها مدارا کرد و یا این نوع مسایل رو بخاطر رضایت خانواده ترک کرد به امید رضای خدا. با اینکه محرزه بعضی کارها معصیته مثل آهنگای امروزی. قاعده عقلی و حکم کلی در این موارد که مخالفت همسر رو بهمراه داره نه از باب اذیت شدن بلکه از بابت تندرویی و خشک مذهبی دونستن این نوع رفتارها و عقاید چیه؟ اگه با مدارا کردن هم نتیجه مطلوبی حاصل نشه چی؟ اینکه من اجازه هیچ کاری رو نداشته باشم مبادا ایشون ناراحت شن واقعا درک و تحملش سخته.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در مواردی که انسان باید در پیش خود باشد و ربطی به زندگی مشترک ندارد؛ مدارا لازم نیست. آری! در مورد موسیقی می‌توان تا آنجا که مطمئن به حرمت آن نیستیم حمل بر صحت کرد. موفق باشید